

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 59 din 30.11.2006

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Biroul vamal prin adresa din 19.09.2006 asupra contestatiei depuse de SC X SRL impotriva masurilor dispuse prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite la controlul vamal 17.08.2006 si procesul din 18.08.2006, incheiate de organele vamale din cadrul Biroului vamal, privind virarea la bugetul statului a sumei totale reprezentand:

- datorie vamala;
- majorari de intarziere aferente datoriei vamale.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevauzute de art. 175 si art. 179 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita admiterea acesteia si anulara actelor administrative fiscale atacate, motivand urmatoarele:

Conform contractelor de lucru din data de 17.12.2001 si 09.09.2002, incheiate cu firma "Y" din Koln, Germania, societatea a executat confectii pentru partenerul german, care i-a livrat toate materialele necesare procesului de productie, printre care si cele importate cu DVOT din 15.01.2004.

In baza autorizatiei de perfectionare activa din 28.01.2004, eliberata de Directia Regionala Vamala, valabila pana la 31.01.2005 si prelungita succesiv, in baza art. 193 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, pana la data de 27.04.2006, SC X SRL a obtinut scutirea de la obligatia de garantare a datoriei vamale, urmand ca la

exportarea produselor finite compensatoare aceste operatiuni sa fie inchise.

Avand in vedere ca la data de 25.06.2004, firma partenera "Y" din Koln a fost declarata in stare de insolventa, societatea nu a mai executat confectii iar o parte din materialele si accesoriile primite din Germania au ramas pe stoc in depozit, intrand in masa activelor societatii germane falimentare, la dispozitia lichidatorului, care timp de doi ani nu a luat nici o hotarare cu privire la acestea.

In data de 25.05.2006, Directia Regionala Vamala a refuzat prelungirea autorizatiei de perfectionare activa, obligand societatea la garantarea obligatiilor vamale pentru marfurile care fac obiectul importului cu DVOT din 15.01.2004, fara a efectua controlul prevazut de art. 191 alin. (1) si (2) din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, prin care s-ar fi constatat imprejurarile care nu i-au permis sa incheie operatiunea in termenul de doi ani si s-ar fi acordat prelungirea autorizatiei pana la clarificarea situatiei juridice de catre lichidator.

Intrucat, firma lichidatoare i-a comunicat in data de 05.07.2006 ca marfurile au fost scoase din activele firmei falimentare Y, fiind lasate la dispozitia SC X SRL, aceasta a solicitat prin adresa inregistrata la Biroul vamal in 17.08.2006, intocmirea unui act constatator prin care sa fie incheiat din oficiu regimul de perfectionare activa si a DVOT din 15.01.2004, cerand sa se ia act si de declaratia privind abandonarea in favoarea statului roman a marfurilor importate.

SC X SRL considera ca decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite la controlul vamal din 17.08.2006 si procesul verbal din 18.08.2006 au fost incheiate in mod nelegal, dupa depunerea declaratiei de abandon a marfurilor in favoarea statului roman, deoarece prin aceasta abandonare, marfa urma sa fie valorificata, neimplicand nasterea unei datorii vamale iar DVOT ar fi fost scoasa din evidenta biroului vamal si clasata.

Invocand art. 516 si 517 din Hotararea Guvernului nr. 707/2006, societatea arata ca in perioada 27.04.2006 - 17.08.2006 a facut tot ce i-a stat in putinta pentru a clarifica situatia juridica a marfurilor importate cu DVOT din 15.01.2004.

Avand in vedere art. 375 pct. 2 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, se poate constata ca marfurile importate nu indeplineau conditiile de vamuire, ele fiind proprietatea partenerului german aflat in faliment, puse la dispozitia lichidatorului, care la acea data nu se pronuntase asupra lor, iar daca organele vamale ar fi efectuat controlul la care era obligat ar fi constatat situatia de fapt si ar fi putut

sa mai acorde un termen, chiar cu transferul marfii la depozitul comisionarului pentru clarificarea situatiei.

II. Prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite la controlul vamal din 17.08.2006, organele vamale din cadrul Biroului vamal au incheiat din oficiu regimul vamal suspensiv pentru marfurile importate de SC X SRL cu DVI din 15.01.2004, conform art. 155 alin. (2) din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, stabilind in sarcina acesteia datoria vamala.

Prin procesul verbal din 18.08.2006, organele vamale din cadrul Biroului vamal au stabilit in sarcina SC X SRL majorari de intarziere, pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale stabilite prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite la controlul vamal din 17.08.2006, in baza prevederilor art. 109 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, art. 159 si art. 194 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei.

III.Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor vamale, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele vamale, s-au retinut urmatoarele:

1. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza suma reprezentand datorie vamala, in conditiile in care aceasta nu a incheiat la termen regimul vamal suspensiv.

In fapt, SC X SRL a importat cu DVOT din 15.01.2004, in regim de perfectionare activa tesatura, beneficiind de suspendarea platii taxelor vamale si de scutire de la obligatia garantarii datoriei vamale, in baza autorizatiei de perfectionare activa din 28.01.2004 eliberata de Directia Regionala Vamala, valabila pana la data de 31.01.2005.

Ulterior, in urma unor cereri succesive ale SC X SRL, Directia Regionala Vamala a prelungit termenul de incheiere a regimului vamal suspensiv pentru DVOT din 15.01.2004, pana la data de 27.04.2006.

Cu adresa din 21.04.2006, SC X SRL a solicitat Directiei Regionale Vamale prelungirea cu trei luni a termenului de reexport pentru DVOT din 15.01.2004.

Prin adresa din 25.05.2006, Directia Regionala Vamala informeaza SC X SRL ca nu se aproba prelungirea termenului de

reexport, aceasta trebuind sa faca dovada depunerii garantiilor vamale pentru materiile prime ramase neconsumate.

Intrucat SC X SRL nu a finalizat in termen regimul vamal suspensiv pentru marfurile importate cu DVOT din 15.01.2004, organele vamale din cadrul Biroului vamal au incheiat din oficiu acest regim prin intocmirea deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite la controlul vamal din 17.08.2006, stabilind in sarcina societatii datoria vamala.

In drept, art. 91 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei precizeaza:

“Regimurile vamale suspensive sunt operatiuni cu titlu temporar, care au ca efect suspendarea platii taxelor vamale.”

Art. 152 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei, prevede:

“Regimurile vamale suspensive sunt urmatoarele:

c) perfectionarea activa”.

Art. 111 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 precizeaza:

“Regimul de perfectionare activa consta in supunerea, pe teritoriul Romaniei, la una sau mai multe operatiuni de transformare sau prelucrare a:

a) marfurilor straine destinate a fi reexportate in afara teritoriului vamal al Romaniei, sub forma de produse compensatoare, fara a face obiectul incasarii drepturilor de import sau al masurilor de politica comerciala.”

Art. 155 alin. (1) si (2) din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei precizeaza:

“(1) Regimul vamal suspensiv inceteaza daca marfurile plasate sub acest regim, sau dupa caz, produsele compensatoare ori transformate obtinute primesc, in mod legal, o alta destinatie vamala sau un alt regim vamal.

(2) Daca regimul vamal suspensiv nu inceteaza in conditiile alin. (1), taxele vamale si alte drepturi de import datorate se incaseaza din oficiu de birourile vamale in baza unui act constatator, iar operatiunea se scoate din evidenta biroului vamal. Taxele vamale si alte drepturi de import datorate se determina pe baza elementelor de taxare in vigoare la data inregistrarii declaratiei vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv.”

Luand in considerare prevederile legale citate, se retine ca intrucat SC X SRL nu a finalizat operatiunea pana la data de 27.04.2006, cand a expirat ultimul termen de prelungire acordat de autoritatea vamala, organele vamale din cadrul Biroului vamal au procedat in mod corect incheind din oficiu regimul vamal suspensiv pentru marfurile importate cu DVOT din 15.01.2004, prin emiterea deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite la controlul vamal din 17.08.2006.

De altfel, chiar contestatoarea a solicitat prin adresa inregistrata la Biroul vamal in 17.08.2006 incheierea din oficiu de catre organele vamale a operatiunii.

Sustinerea contestatoarei ca Directia Regionala Vamala a refuzat prelungirea autorizatiei de perfectionare activa, fara a efectua un control prin care s-ar fi constatat imprejurarile care nu i-au permis incheierea operatiunii si fara a solicita date suplimentare in vederea aprobarii termenului solicitat, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece conform art. 93 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, care precizeaza:

“Titularul aprobarii este obligat sa informeze de indata autoritatea vamala asupra oricaror modificari care influenteaza derularea operatiunii sub regimul vamal aprobat”, societatea era obligata sa informeze autoritatea vamala despre modificarile intervenite pe parcursul derularii operatiunii, stiind inca din data de 25.06.2004 ca firma “Y” din Germania a fost declarata in stare de insolventa, din aceasta data SC X SRL nemaiexecutand confectii pentru firma partenera, asa cum reiese din contestatia depusa.

Nu poate fi retinuta nici sustinerea contestatoarei ca organele vamale nu au luat act de declaratia societatii de abandon a bunurilor in favoarea statului roman, conform art. 381 alin. (2) din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 care precizeaza:

“In cazul in care titularii abandoneaza bunurile printr-o declaratie scrisa data autoritatilor vamale conditiile de valorificare sunt indeplinite din momentul depunerii acestei declaratii” deoarece aceste dispozitii legale se refera la marfurile sau bunurile care la introducerea in tara nu indeplinesc conditiile de vamuire la import iar in cazul de fata este vorba despre un regim vamal suspensiv, acordat de organele vamale pentru marfurile introduse in tara cu DVOT din 15.01.2004.

Mai mult, SC X SRL spune ca bunurile au fost lasate la dispozitia ei de catre lichidatorul firmei partenere din Germania, fara a prezenta nici un document legal din care sa rezulte acest fapt.

In aceasta situatie, schimbându-se utilizarea bunurilor introduse in tara in regim de perfectionare activa, societatea avea obligata sa instiinteze autoritatea vamala pentru a se aplica regimul tarifar vamal corespunzator noii utilizari, conform art. 71 din Legea nr. 141/1997 care prevede:

“Importatorii sau beneficiarii importului de marfuri destinate unei anumite utilizari, in cazul in care, ulterior declaratiei vamale, schimba utilizarea marfii, sunt obligati sa instiinteze inainte autoritatea vamala care va aplica regimul tarifar corespunzator noii utilizari”.

Contestatoarea invoca in mod gresit si art. 375 alin. (2) din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 care prevede:

“Marfurile si bunurile intrate in tara, destinate persoanelor juridice, pentru care nu sunt indeplinite conditiile de vamuire la import, se pastreaza in depozit necesar de comisionarii in vama, sub supraveghere vamala, cel mult 120 de zile”, in conditiile in care acesta, ca si articolul citat anterior face parte din capitolul XIV “Bunuri pentru care nu sunt indeplinite conditiile de vamuire”, nefiind aplicabil in speta. Astfel, pastrarea in depozit necesar la comisionarii in vama se refera doar la bunurile pentru care nu sunt indeplinite conditiile de vamuire in momentul importului.

Luand in considerare prevederile legale citate si cele precizate in continutul deciziei se retine ca organele vamale au stabilit in mod corect in sarcina SC X SRL datoria vamala, motiv pentru care, pentru acest capat de cerere, contestatia urmeaza sa fie respinsa, ca neintemeiata.

II. Referitor la suma reprezentand majorari de intarziere aferente datoriei vamale, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca pentru drepturile de import neachitate la termen, SC X SRL datoreaza majorari de intarziere.

Cauza supusa solutionarii isi gaseste rezolvarea in art. 115 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care prevede:

“Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere”.

Art. 116 alin. (1) si (5) din acelasi act normativ precizeaza:

“(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Intrucat din documentele anexate la dosarul cauzei dar si din cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior, rezulta ca SC X SRL are obligatii bugetare reprezentand datorie vamala, aceasta datoreaza majorari de intarziere, calculate pentru fiecare zi de intarziere, de la data de 28.04.2006, cand a expirat ultimul termen de prelungire a regimului vamal suspensiv si pana la data achitarii sumei datorate, inclusiv.

Avand in vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior, se retine ca pentru capatul de cerere privind majorarile de intarziere aferente datoriei vamale, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 180 si art. 186 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.